

lem vil vide, at Spørgsmaalet har været drøftet frem og tilbage; der har snart sagt været uendelige Forhandlinger om den hollandske Vægt, og jeg tror ikke, det nytter at gentage dem paa dette sene Tidspunkt.

Naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at det finansielle ved Sagen maa staa paa Ministerens Ansvar, vedkender jeg mig, at den Opstilling, der har fundet Sted vedrørende denne Sag, staaar paa mit Ansvar, og da ingen har kunnet benægte Oplysningernes Rigtighed — jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at de er gengiven, som jeg har modtaget dem — og ej heller de Beregninger, der er foretagne paa Grundlag deraf, ser jeg deri en Anerkendelse af, at Beregningerne i og for sig er rigtige. Derimod maa ærede Medlemmer ikke forlange, at jeg skulde kunne paatage mig Ansvaret for — jeg vilde sætte stor Pris paa, om jeg havde Indflydelse derpaa, men det har jeg ikke —, hvad Resultat Tærskningerne Landet over nu vil give; heller ikke har jeg Indflydelse paa eller kan paatage mig noget Ansvar for, hvilken Pris der vil blive paa Maltbyg, Byggryn og Havre, som man maatte eksportere i det kommende Høstaar. Jeg haaber i og for sig ikke, at disse Priser skal blive saa forfærdelig høje. Jeg vilde anse det for en Lykke, om de ikke blev ved at stige, selv om det skulde medføre, at der slet ingen Eksport af Vaarkorn bliver. Det er ganske ejendommeligt, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte, at der vilde næsten ingen Eksport blive, man maatte ikke regne med ret meget; medens det ærede Medlem, der var Ordfører for det radikale Parti (Rasmus Rasmussen), saa en stor Fare i, at det vilde blive eksporteret næsten alt sammen. Hvorledes det vil gaa i den Henseende, ved jeg ikke, men jeg vilde egentlig ønske, at Eksporten af Vaarkorn ikke blev saa overvættens stor, fordi det vil være Udtryk for, at Kornpriserne er for nedadgaaende, hvad de ganske sikkert inden alt for lang Tid vil blive. Derimod vilde jeg sætte stor Pris paa, at Forventningerne til Høstresultatet maatte blive oversteget, thi det vilde være til Gavn ikke blot for Landbruget, men for hele Landet.

Johan Hansen: Jeg skal først svare paa en enkelt Bemærkning, som faldt fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Piper), den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Han mente, at jeg i mine Udtalelser om, at Brødkornsprisen ikke dækker Indkøbet af Vaarsæd, skulde

have lagt en Mening i Retning af, at den Pris, der er opført i Kornloven, er for lav. Jeg vil paa det stærkeste protestere imod, at det skulde ligge i mine Udtalelser. Tværtimod, naar jeg anstillede denne Sammenligning, var det, fordi jeg vilde vise, at denne Kornlov absolut ikke byder bedre Betingelser end sidste Aars.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti talte ogsaa om den dyre Administration, men jeg vil spørge den ærede Ordfører, om han tror, det vilde have været billigere for det danske Samfund, saafremt Kornhandelen, som foregik og skulde foregaa, var foregaaet i det frie Marked. Jeg ved af Erfaring fra tidligere Tider, da man havde de saakaldte normale Forhold, at Varer blev ført fra Sjælland til Jylland for saa atter at gaa fra en anden By i Jylland til København, og det var sikkert ikke billigere end den Maade, vi har administreret paa, fragtmæssigt set. Man har ganske vist maattet flytte om paa Varerne, men jeg tror, at der altid har ligget en vis Beregning til Grund derfor. Jeg tror i Virkeligheden, man maa sige, at denne Udgift har været i høj Grad forsvindende. Det, der har kostet meget, er Svindet og Tørringsudgifterne.

Den højtærede Minister henviste til, at der var enkelte Partier, som var „skoldmodne“, og som kunde være af lavere hollandsk Vægt og dog tørre; men det er en Undtagelse. Regelen er, at det Korn, der er under 112—114 Pund hollandsk, ikke er anvendeligt som Brødkorn, men maa tørres, og de Omkostninger sparer man heller ikke i Aar, hvis man vil opbevare det letvægtige Korn til Sommeren, da man ikke har andet.

Den højtærede Minister talte om Loven af 7. August. Jeg mener nu, at da den blev hævet, saa faldt Skrankerne, og jeg tror, det havde været klogt, om man havde beholdt Livremmen paa, da man havde den, og saa kunde have spændt den ud og ind efter Forholdene. Men den Gang løste man den, og hvis man havde søgt at spænde os i Livremmen igen og at trække til, havde Folk nok klaget sig. Jeg tror derfor, det havde været klogere, om man havde bibeholdt Bestemmelsen om, at vi skulde spare, for Alvor spare, og alle spare.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Rasmus Rasmussen) talte om, at Mølleren ved at købe Rug af hollandsk Vægt under 114 vilde kunne faa en Fordel, og det er rigtigt; det vilde han faa,